

De Dageraad

*Een heraut van Christus'
aanwezigheid*

Dageraad Tijdschrift

December 2025

Inhoud

UITGELICHT ARTIKEL	1
VERSTERK ONS GELOOF	1
BIJBELSTUDIES	18
GODS WOORD	18
ZOEK EERST.....	22
CHRISTUS STIERF VOOR ONS.....	26
GELEID DOOR GODS GEEST	30
CHRISTELIJK LEVEN EN LEER	34
HET WERK VAN ELIA - BEKERING, HERVORMING EN HERSTEL.....	34

Volg mee in uw Bijbel!

Versterk ons geloof

***“De apostelen zeiden tegen de Heer: Versterk ons geloof.”
Lucas 17:5***

Nu het einde van het jaar weer nadert, is het gepast om het belangrijke onderwerp geloof te onderzoeken. Het woord geloof komt honderden keren voor in de Bijbel. Het is misschien verrassend dat op twee na al deze vermeldingen in het Nieuwe Testament staan, en van alle vermeldingen in het Nieuwe Testament staan er 216 na de Pinksterdag. Het woord komt slechts 29 keer voor in de evangelieverslagen, en in het evangelie van Johannes komt het woord geloof helemaal niet voor. Het is ook interessant om op te merken dat bijna de helft van de vermeldingen van het woord geloof in het Nieuwe Testament in een van de drie boeken voorkomt: Romeinen, Galaten en Hebreeëen. Om een beter begrip van dit onderwerp te krijgen, kan men dus deze drie brieven van Paulus raadplegen als primaire bronnen van informatie en inzicht met betrekking tot geloof.

Voordat we ons echter op het Nieuwe Testament richten, willen we eerst kijken naar het verslag in het Oude Testament. Hoewel geloof in eerste instantie niet zo belangrijk lijkt te zijn in de geschriften van het Oude Testament, tonen de twee vermeldingen toch aan hoeveel belang God eraan hechtte. De eerste keer dat het woord werd gebruikt, waren het Gods woorden gericht tot het volk Israël, waarin Hij hen berispte vanwege hun gebrek aan geloof. "Ik zal mijn aangezicht voor hen verbergen", zei hij, "en zien wat hun einde zal zijn; want zij zijn een pervers geslacht, kinderen in wie geen geloof is." (Deuteronomium 32:20). De andere verwijzing naar geloof in het Oude Testament staat in de geschriften van de profeet Habakuk. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven." (Habakuk 2:4). De apostel Paulus geeft in het Nieuwe Testament commentaar op beide verzen. Hoewel hij niet direct verwijst naar de tekst uit Deuteronomium, zegt Paulus dat Israël geen gerechtigheid bereikte "omdat zij die niet door geloof zochten". (Romeinen 9:32). Paulus citeert de tekst uit Habakuk driemaal in zijn geschriften: in Romeinen 1:17, Galaten 3:11 en Hebreeënen 10:38. We beseffen dus dat, hoewel de meeste verwijzingen naar geloof in het Nieuwe Testament staan, de basis voor dit belangrijke onderwerp al veel eerder door God werd gelegd.

Sleutels tot het begrijpen van geloof

Aan het begin van onze les willen we vier belangrijke punten met betrekking tot geloof opsommen. Ten eerste is geloof sinds de schepping van de mens een absolute vereiste voor iedereen om een positie bij God te hebben en zijn beloften te erven, of die nu aards of hemels zijn (Hebreeën 11:6). Ten tweede legde de wet van Mozes geen nadruk op geloof, maar op werken – het onderhouden van geboden en het uitvoeren v e ceremonies (Efeziërs 2:15). Ten derde waren degenen die God in de tijd van het Oude Testament welgevallig waren – de oude rechtvaardigen – voor Hem aanvaardbaar, niet omdat zij in staat waren de wet te onderhouden, maar vanwege hun geloof (Romeinen 4:13; Hebreeën 11:1,2). Ten vierde is er voor Gods volk dat na Pinksteren leeft een onlosmakelijk verband tussen geloof en geestelijke verwekking aan het begin van de christelijke levenswandel, evenals in de dagelijkse werking van de Heilige Geest en de voortgang van het geloof tot het einde van die levenswandel. (1 Korintiërs 12:7-9; Galaten 3:14). Dit laatste punt helpt ons te beseffen hoe opmerkelijk het geloof van de oude rechtvaardigen was. Zij waren niet uit de Heilige Geest verwekt, maar zij hadden een groot geloof.

De sleutel tot het geloof van de oude helden uit het Oude Testament was dat het een proces was, een ontwikkeling, en niet slechts een tijdelijk geloof. Geloof werd voor hen een manier van leven. Het bepaalde hun hele kijk op de wereld waarin ze leefden en hun plaats daarin. Abraham bijvoorbeeld zocht naar een stad met een goddelijke grondslag, gebouwd door God, in het geloof dat God een plan had voor iets in de toekomst dat een betere regeling zou zijn voor hem en de rest van de wereld dan de gevallen omstandigheden die in zijn tijd bestonden. Hebreëën 11:10

Op dezelfde manier is de ontwikkeling van geloof ook voor het kind van God nu een proces. Geloof op het moment van de verwekking door de Heilige Geest is in zekere mate vereist, maar het is slechts een beginpunt, nog onontwikkeld en onbeproefd. De ontwikkeling van geloof begint bij de toewijding en de geestelijke verwekking, maar eindigt pas bij de dood en de geestelijke geboorte. Waar geloof is niet zeggen dat we "gered" of "wedergeboren" zijn, het vervolgens grotendeels vergeten en op de een of andere manier geloven dat dat ons tot christen maakt. Integendeel, het is het geloof en de ontwikkeling en voortgang ervan na de geestelijke verwekking die de sleutel zijn tot het ware christendom. Zoals Paulus zegt: "Ik schaam mij niet

voor het evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot redding voor een ieder die gelooft. ... Want daarin wordt de gerechtigheid van God geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven." (Romeinen 1:16,17). In een vertaling staat een deel van vers 17 als "gerechtigheid die van het begin tot het einde uit geloof voortkomt". Met andere woorden, leven uit geloof en vooruitgang boeken "van geloof tot geloof" is een voortdurend proces gedurende het hele christelijke leven, niet slechts een tijdelijk geloof.

Geloof nog steeds noodzakelijk

De vraag zou gesteld kunnen worden: "Hebben we nog steeds geloof nodig?" We hebben nu immers meer kennis van Gods heilsplan dan ooit tevoren. Veel bijbelse profetieën zijn in vervulling gegaan of zijn bezig in vervulling te gaan. We hebben vandaag de dag een schijnbaar eindeloze voorraad bijbelse hulpmiddelen en gerelateerd studiemateriaal. Misschien is geloof vandaag de dag niet meer zo essentieel als het ooit was. Jezus wees vooruit naar onze tijd en stelde een verwante vraag: "Zal de Zoon des mensen, wanneer Hij komt, geloof vinden op aarde?" (Lukas 18:8). Hoewel hij deze vraag niet direct beantwoordde, suggereerde Jezus met zijn woorden dat geloof in onze tijd inderdaad nog steeds nodig zou zijn, en bovendien dat hij het niet in

overvloed zou vinden. Dit feit op zich zou ons moeten helpen beseffen hoe belangrijk geloof in onze tijd is, nu er zo weinig van over is op aarde. Hoewel we Gods grote heilsplan duidelijker zien dan ooit tevoren, mag dit op geen enkele wijze de noodzaak van geloof tenietdoen. Hoe meer we zien en weten, hoe meer we ons juist moeten realiseren hoeveel we nog niet weten of volledig begrijpen, en dat is waar geloof om de hoek komt kijken. De woorden van Paulus moeten nog steeds luid in ons weerklinken: "Wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen." 2 Korintiërs 5:7

Abraham bijvoorbeeld zag en wist bepaalde dingen, zelfs in zijn tijd. Hij wist dat God wonderen kon verrichten, zoals de geboorte van een zoon toen hij en Sara de vruchtbare leeftijd al voorbij waren. Abraham wist ook dat God uit de dood kon opwekken, zoals bleek uit zijn tussenkomst bij het offer van Isaak. (Romeinen 4:16-21; Hebreeënen 11:17-19). Deze dingen zag en waardeerde Abraham met zijn letterlijke ogen. Maar daarnaast zag hij met het oog van het geloof een tijd in de toekomst waarin alle volken van de aarde gezegend zouden worden door een nageslacht. (Genesis 12:3; 22:18). Hij wist niet hoe of wanneer dit zou gebeuren, maar had er vertrouwen in dat het zou gebeuren. Ook wij zien vandaag de dag veel dingen, maar nog

niet alles is volledig bekend. We zien een grote tijd van benauwdheid om ons heen, maar veel details van toekomstige gebeurtenissen zijn ons nog onbekend (Daniël 12:1). We zien en beseffen dat het aantal leden van het lichaam van Christus aan deze kant van de sluier afneemt, maar we weten niet op welke dag of op welk uur het laatste lid in de heerlijkheid zal binnengaan. Deze en andere dingen zien we slechts gedeeltelijk, maar we hebben er vertrouwen in dat ze allemaal volgens Gods plan tot voltooiing zullen komen. 1 Korintiërs 13:12

Men zou kunnen zeggen dat we meer geloof nodig hebben als we ons voorbereiden op 2026 dan Abraham in zijn tijd nodig had, meer dan de vroege kerk nodig had, meer dan de heiligen die aan het begin van de oogst leefden nodig hadden, en meer dan wijzelf vorig jaar nodig hadden. We kunnen er zeker van zijn dat een toenemende mate en ontwikkeling van geloof, in overeenstemming met de omstandigheden en ervaringen van het volk van de Heer dat op elk moment leeft, nodig is om volledig welgevallig te zijn aan God.

Twee delen van geloof - substantie en bewijs

Sommige elementen van de ontwikkeling van de christen worden niet specifiek gedefinieerd in de

Schrift, maar geloof wel. Paulus geeft ons de definitie ervan: "Het geloof is de zekerheid van wat men hoopt, het bewijs van wat men niet ziet" (Hebreeën 11:1). We merken hier op dat geloof niet "wat men hoopt" is, noch "wat men niet ziet". Het is veeleer de "substantie" en het "bewijs" van deze dingen. Datgene waarop wij "hopen" is de vervulling van Gods plan, niet alleen voor zijn kerk, maar te zijner tijd ook voor de hele wereld. Geloof, zegt Paulus, is de "substantie" van datgene waarop wij hopen. Het woord substantie betekent hier "een onderbouwing of ondersteuning". De ondersteuning, of substantie, van onze hoop is het Woord van God, de Bijbel. Het is dit fundament van waarheid dat ons de substantie van onze hoop geeft. Paulus spreekt er op een andere plaats als volgt over: 'Die hoop hebben wij als een anker voor de ziel, zowel zeker als standvastig, en die binnengaat achter het voorhangsel.' Hebreeën 6:19

Het tweede aspect van geloof is volgens Paulus 'het bewijs van dingen die niet gezien worden'. De dingen die we niet zien, zijn over het algemeen dingen die in de toekomst liggen, of dat nu morgen, volgende week, volgend jaar of over vele jaren is. In al deze gevallen weten we niet welke specifieke ervaringen we in ons leven zullen meemaken. Het woord bewijs betekent 'een bewijs of bewijzen'. Het bewijs van wat

in de toekomst ligt, in relatie tot geloof, wordt getoond door Gods prestaties in het verleden. Met andere woorden, we kunnen terugkijken op onze ervaringen en op die van de mensheid in het algemeen en zien dat God tot op dit moment feilloos heeft gepresteerd en elk klein detail van zijn plan perfect heeft uitgevoerd. Hierin ligt het bewijs dat ons zekerheid geeft over de dingen die voor ons liggen – die we niet kunnen zien. Vanwege het bewijs van Gods prestaties in het verleden, die we kunnen zien, hebben we nu vertrouwen in de toekomstige uitvoering van zijn plan, dat we niet volledig kunnen overzien.

Deze twee aspecten van geloof – inhoud en bewijs – kunnen ook worden gezien in verband met Gods handelen. Het inhoudelijke deel van geloof kunnen we aanduiden als 'het geloof', de waarheid van Gods plan en de vervulling daarvan. (Judas 1:3). Het bewijzaspect van geloof kunnen we 'ons geloof' noemen. Dit zijn de ervaringen in het leven die zijn geweest, nu zijn en in de toekomst zullen zijn, in overeenstemming met Gods plannen voor elk van zijn kinderen. Als we dit bekijken, weten we dat Hij in de toekomst alles perfect zal uitvoeren, net zoals Hij dat in het verleden heeft gedaan.

Twee soorten ervaringen helpen ons deze tweeledige geloofsstructuur te ontwikkelen. Ten

eerste hebben we leerervaringen. Deze helpen ons het inhoudelijke aspect van het geloof te ontwikkelen. Dergelijke ervaringen kunnen bestaan uit zaken als persoonlijke studie, het bijwonen van verschillende bijeenkomsten en vergaderingen van het volk van de Heer, persoonlijke meditatie en gebed, en gemeenschap met medechristenen. Het bewijskrachtige aspect van geloof kan worden ontwikkeld door toepassingservaringen. Deze omvatten ervaringen zoals omgaan met de wereld, ons werk, het doorstaan van verschillende beproevingen en tests, onze reacties op deze ervaringen, hoe we reageren op de ervaringen van de wereld en hoe we omgaan met de onzekerheden van het leven. Door zowel leer- als toepassingservaringen moet ons geloof groeien, zich ontwikkelen en toenemen terwijl we in de voetsporen van Jezus treden.

Ons geloof vergroten

In onze tekst aan het begin van deze les vroegen de discipelen Jezus om hun geloof te vergroten. Hij gaf geen definitief antwoord, maar zei wat een groter geloof zou kunnen bereiken. "Als jullie geloof hadden als een mosterdzaadje, zouden jullie tegen deze vijgenboom kunnen zeggen: 'Word ontworteld en in de zee geplant', en hij zou jullie gehoorzamen."

(Lucas 17:6). Een soortgelijke uitspraak staat in het evangelie van Matteüs: "Als je geloof hebt als een mosterdzaadje, dan kun je tegen deze berg zeggen: Verplaats je van hier naar daar, en hij zal zich verplaatsen; en niets zal voor je onmogelijk zijn." (Matteüs 17:20). In beide uitspraken zien we dat een groter geloof te maken heeft met prestaties die voor een mens onmogelijk zijn, zoals het verplaatsen van een boom of een berg door er simpelweg tegen te spreken. Om deze schijnbaar onmogelijke prestaties nog meer te benadrukken, vergelijkt hij zo'n geloof met een mosterdzaadje, het kleinste zaadje dat er bestaat. (Marcus 4:31). Jezus zegt in feite dat als we geloof hebben dat wordt voorgesteld door iets dat zo klein is als een mosterdzaadje, menselijke onmogelijke dingen kunnen worden gedaan.

Het vergroten van ons geloof heeft dus te maken met het weten en vertrouwen hebben dat God dingen kan doen die met menselijke kracht niet mogelijk zijn, of die nu direct met ons te maken hebben of met de vervulling van zijn plan in het algemeen. Jezus willigde dit verzoek van zijn discipelen niet in, omdat hij wist dat een dergelijke toename van het geloof zou komen door ervaring en na verloop van tijd, en niet door een wonder van zijn kant of een onmiddellijke actie die hij zou kunnen ondernemen. Simpel gezegd, een groter geloof komt niet van de ene op de andere dag, noch onbewust. Een groter

geloof kwam tot de discipelen – en komt ook tot ons – door meer te weten te komen over God, zijn plan, zijn waarheid, de 'substantie' van onze hoop, en door zijn leiding in het verleden en het heden steeds meer te erkennen en te waarderen, wat het 'bewijs' is dat we hebben om de toekomstige, onzichtbare ervaringen van het leven tegemoet te treden.

Weinig geloof en groot geloof

Als geloof moet groeien, betekent dat dat we het soms niet zo volledig bezitten als we zouden moeten. Dit gold ook voor de discipelen van onze Heer tijdens zijn aardse bediening. Bij vier verschillende gelegenheden zei Jezus tegen hen dat ze 'weinig geloof' hadden. (Matteüs 6:26-30; 8:25,26; 14:28-32; 16:5-10). Wegens ruimtegebrek kunnen we niet in detail op deze teksten ingaan, maar we kunnen wel de problemen samenvatten die het geloof van de discipelen en soms ook ons geloof belemmerden.

In de voorgaande verslagen ontbrak het geloof vanwege: bezorgdheid over huidige en toekomstige tijdelijke behoeften, waaronder behoeften die misschien niet eens zullen plaatsvinden; angst tijdens de stormen van het leven die Gods kinderen van tijd tot tijd overkomen; het onvermogen om vertrouwen en zekerheid te behouden bij het doorstaan van ervaringen die volledig buiten de

menselijke controle liggen; en menselijk redeneren, in het bijzonder het vergeten hoe de Heer eerdere ervaringen heeft geleid.

De oplossingen voor deze voorbeelden van de noodzaak van meer geloof zijn: het vervangen van bezorgdheid over tijdelijke zaken door het zoeken naar geestelijke zaken; het besef dat de Heer de stormen van het leven die over ons komen beheerst en ze zal kalmeren op het moment dat Hij dat het beste acht voor onze geestelijke ontwikkeling; het ontwikkelen van volharding en standvastigheid in onze ervaringen, in het besef dat de Heer ons nooit zal verlaten of in de steek laten; en het in herinnering brengen van het bewijs dat we hebben van Gods volmaakte handelen in alle ervaringen uit ons verleden. Al deze remedies zullen ons geloof vergroten, net zoals dat het geval was bij de discipelen van Jezus. Mattheüs 6:33; Psalmen 107:29; Hebreeënen 13:5; Filippenzen 1:6

De Bijbel bevat vele prachtige voorbeelden van geloof. Het meest opvallend is het verslag in Hebreeënen hoofdstuk 11 over de vele gelovigen uit vroeger tijden. Zij hadden niet alleen geloof, maar hun geloof nam toe naarmate hun leven vorderde, zelfs tot aan hun dood. "Zij zijn allen in geloof gestorven, zonder de beloften te hebben ontvangen, maar zij hebben ze van verre gezien en waren ervan

overtuigd, en zij hebben ze omhelsd, en zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en pelgrims op aarde waren." (Hebreeën 11:13). Ook wij moeten in geloof sterven, wetende dat we alleen dan, als we trouw zijn, onze beloofde erfenis zullen ontvangen. Ook wij zijn vreemdelingen en pelgrims op aarde, en "onze burgerschap is in de hemel". (Filippenzen 3:20). We hebben aardse aanspraken en voorrechten opgegeven en zoeken een "beter land ... een hemels land". Hebreeën 11:16; 1 Petrus 2:11

Doelen voor het nieuwe jaar

Nu we 2025 afsluiten en een nieuw jaar ingaan, is het van groot belang dat we ons realiseren hoe belangrijk het is om te groeien en te rijpen in ons geloof. Laten we daarom de volgende voornemens maken voor het komende jaar:

1. Wees actief voor de Heer, de Waarheid en de broeders. Werk hard op al deze gebieden, in het besef dat een actief christelijk leven een van de sleutels is tot een groter geloof. 1 Timoteüs 6:18; Titus 3:8

2. Blijf je meditatie richten op het Woord van God en de vele hulpmiddelen die we op dit moment tot onze beschikking hebben. Het bestuderen van Gods Woord kan nooit een andere uitwerking hebben dan

het versterken van onze geloofsstructuur. Johannes 5:39; 2 Timoteüs 2:15

3. Raak niet verstrikt in of bezorgd over de talloze problemen van de wereld, noch over de oplossing daarvan, die alleen het koninkrijk van Christus kan brengen. Als de omstandigheden in de wereld ons lijken af te leiden van het Woord van God of de vrede van God, dan is het misschien tijd om de televisie of radio uit te zetten, weg te blijven van de constante stroom van nieuws en meningen via elektronische en sociale media, en dingen te vermijden die door menselijk redeneren zijn geschreven en onwerkbaar oplossingen voorstellen. Bedenk dat God alles onder controle heeft en dat we ons geen zorgen hoeven te maken. Filippienzen 4:6,7; 1 Petrus 5:7

4. Blijf kijken, maar bedenk dat er een verschil is tussen kijken en je laten meeslepen door en bezorgd zijn over de dingen die in de wereld gebeuren. Een wachter in de wachttorens raakt niet betrokken bij de strijd van deze wereld, maar kijkt toe om te zien hoe Gods macht wordt gebruikt om zijn vijanden te verslaan. Waak om de ontvouwing en vervulling van profetieën te zien. Dit zal ook ons geloof versterken. 1 Korintiërs 16:13; 1 Petrus 4:7

5. Wees blij en verheug u. Wees positief over uw leven in de Heer, wees positief over uw medebroeders, wees positief en standvastig in de december 2025

Waarheid, en wees positief over de glorieuze uitkomst van Gods plan. Bekijk alle ervaringen in het leven vanuit het perspectief van Gods grote heilsplan, en het resultaat zal een groter geloof zijn. Filippenzen 4:4; 1 Tessalonicenzen 5:16

Het geloof moet ons leiden tot onze laatste ademtocht. Voor ieder van ons kan dat vandaag zijn, morgen, volgende maand, volgend jaar of over vele jaren. Maar ongeacht het aantal dagen dat ons nog rest, het geloof zal altijd noodzakelijk zijn. Met een ontwikkeld en gegroeid geloof maakt het niet uit hoe lang of hoe kort ons leven ook mag zijn, noch wat er onderweg gebeurt, want we zullen geestelijk volledig toegerust zijn om te overwinnen. "Dit is de overwinning die de wereld overwint, namelijk ons geloof." 1 Johannes 5:4

"Vergeet nooit die dagen in het verleden toen u het licht ontving en zo'n grote en pijnlijke strijd doormaakte. Dat kwam deels doordat iedereen naar u keek terwijl u harde woorden en moeilijke ervaringen moest doorstaan, en deels doordat u uw lot verbond met dat van mensen die ongeveer hetzelfde leden. U leefde mee met degenen die in de gevangenis werden gezet en u was opgewekt toen uw eigen bezittingen in beslag werden genomen, omdat u wist dat u een veel solide en blijvende schat in de hemel had. , gooi uw vertrouwen nu niet weg –

het brengt een rijke beloning met zich mee in de toekomstige wereld. Geduldige volharding is wat u nodig hebt als u, nadat u Gods wil hebt gedaan, wilt ontvangen wat Hij heeft beloofd. Nog even, en hij die komt, zal komen en niet uitblijven. Nu zullen de rechtvaardigen door het geloof leven, maar als iemand terugdeinst, heeft mijn ziel geen behagen in hem. Wij zullen zeker geen mensen zijn die terugdeinzen, ... maar mensen die hun geloof behouden [versterken] totdat de redding van hun ziel volbracht is! Hebreëën 10:32-39

Gods Woord

***Sleutelverzen: "Alle Schrift is door God
ingegeven en is nuttig voor onderricht, voor
weerlegging, voor verbetering, voor opvoeding
in de gerechtigheid, opdat de mens Gods
volkomen zij, tot alle goed werk volkomen
toegerust."
2 Timoteüs 3:16,17***

***Geselecteerde teksten:
2 Timoteüs 3:14-17; Psalm 119:105***

De apostel Paulus schreef zijn laatste brief aan Timotheüs terwijl hij als gevangene in Rome geketend was (2 Timotheüs 1:16; 2:9). In de brieven van de apostel aan de vroege kerk verwijst hij naar Timotheüs als 'mijn medewerker' en 'geliefd en trouw kind in de Heer' (Romeinen 16:21; 1 Korintiërs 4:17). In zijn brief maant de apostel Paulus Timotheüs eerst aan om 'zich nooit te schamen voor het getuigenis over onze Heer of over mij, zijn gevangene', maar 'in plaats daarvan, door Gods kracht, met mij te lijden omwille van het evangelie'. 2 Timotheüs 1:8

Later in zijn brief zegt de apostel: 'Wees sterk door de genade die in de Messias Jezus is. Wat je van mij hebt gehoord door vele getuigen, vertrouw dat toe aan trouwe mensen die in staat zijn om ook anderen te onderwijzen'. (2 Timoteüs 2:1,2). Vervolgens waarschuwt de apostel Paulus Timoteüs dat "in de laatste dagen [van dit huidige tijdperk] moeilijke tijden zullen komen" en hij noemt de onheilige houdingen en gedragingen die zelfs onder sommigen zouden voorkomen die uiterlijk godvruchtig lijken. (2 Timoteüs 3:1-7). Om dergelijke omstandigheden tegen te gaan, spoort de apostel Timoteüs, evenals alle volgelingen van Christus, aan om zijn "onderwijs, gedrag, doel, geloof, lankmoedigheid, liefde, geduld, vervolgingen en lijden" te gedenken, en zegt hij dat "allen die godvruchtig in Christus Jezus willen leven, vervolging zullen lijden". verzen 10-12

We citeren nogmaals onze sleutelverzen, met toevoeging van de Griekse definities van bepaalde woorden: "Elke Schrift die door God is geïnspireerd, is ook nuttig [behulpzaam, heilzaam] voor onderricht, voor terechtwijzing [om overtuigd, overgehaald te worden], voor correctie [een rechtzetten, hervorming], voor onderricht in gerechtigheid: opdat de mens Gods volmaakt zij, volledig toegerust voor elk goed werk." Hier benadrukt de apostel het belang van "alle door God geïnspireerde geschriften" en dat

we het hele Heilige Woord van Waarheid ernstig en eerbiedig moeten lezen, bestuderen en diepgaand overwegen.

De profetieën die in de Bijbel zijn opgetekend, tonen Gods wijsheid, maken ons bekend met zijn plannen en bedoelingen en stellen ons in staat om zowel het heden als de toekomst vanuit het goddelijke standpunt te bekijken. Hoe meer we een duidelijk begrip krijgen van Gods alwijze plannen, hoe beter we in staat zullen zijn om Hem op de juiste manier en met de juiste geest te dienen – niet als "dienaren", maar als "erfgenamen" en "zonen". Romeinen 8:1-17; Galaten 4:1-7

De geïnspireerde Schrift openbaart ons hoe de omstandigheden in Gods komende koninkrijk zullen zijn, en helpt ons om de huidige goddeloze invloeden van „deze tegenwoordige boze wereld” tegen te gaan (Galaten 1:4). Een zorgvuldige bestudering van „alle door God geïnspireerde Schrift” versterkt ons geloof in de Schepper en in al zijn „uiterst grote en kostbare beloften” aanzienlijk (2 Petrus 1:4).

Het geïnspireerde Woord van Waarheid is gegeven "opdat de dienaar van God volledig toegerust zou zijn voor elk goed werk" (2 Timoteüs 3:17). "Wat vroeger geschreven is, is geschreven om ons te

onderwijzen, opdat wij door geduld en troost uit de Schriften hoop zouden hebben" (Romeinen 15:4).

Zoek eerst

**Sleutelvers: "Maak je dus geen zorgen over morgen, want morgen heeft zijn eigen zorgen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen problemen."
Matteüs 6:34**

**Geselecteerde tekst:
Matteüs 6:24-34**

Als onderdeel van zijn Bergrede instrueerde Jezus zijn volgelingen om zich geen zorgen te maken of "angstig" te zijn voor morgen. Angst en zorgen zijn ernstige vijanden voor een christen. Als we toestaan dat deze onze gedachten binnendringen, kan dit schadelijk zijn voor zowel onze lichamelijke als geestelijke gezondheid. Hoe kunnen we tegen angst vechten?

De apostel Petrus maant ons: "Werp al uw zorgen op Hem [God], want Hij zorgt voor u." (1 Petrus 5:7) De apostel Paulus schrijft: "Wees over niets bezorgd, maar breng in elke situatie, door gebed ... met dankzegging, uw verzoeken voor God. En de vrede

van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken." Filippenzen 4:6,7

Er is een groot verschil tussen onzorgvuldigheid en bezorgdheid. Als Jezus onzorgvuldig was geweest met betrekking tot de volgende dag, zou Hij Zijn discipelen niet hebben opgedragen om de restjes te verzamelen die overbleven na het voeden van een enorme menigte. In plaats daarvan illustreerde de Meester bij die gelegenheid de wijsheid van het plannen van de volgende maaltijd. (Johannes 6:1-13). Het was geen "bezorgde" gedachte die onze Heer aanbeveelde. De discipelen kregen de opdracht om datgene te gebruiken wat hun in handen was gegeven, en er niets van te verspillen.

Onze sleuteltekst impliceert geen onzorgvuldigheid in ons dagelijks leven met betrekking tot voorzieningen voor onszelf en degenen die van ons afhankelijk zijn. Wat betekenen deze woorden van Jezus dan? Eerder waarschuwde de Meester: 'Verzamel geen schatten op aarde, ... maar verzamel schatten in de hemel, ... want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.' (Matteüs 6:19-21). De "schat" die we meer dan wat ook in het leven moeten waarderen en waarop ons hart voortdurend gericht moet zijn, zijn de hemelse schatten, de "buitengewoon grote en kostbare beloften" van God. 2 Petrus 1:4

Het is zowel gepast als noodzakelijk om tijd en energie te steken in het voorzien in onze behoeften en die van degenen die van ons afhankelijk zijn, zoals voedsel, kleding en een plek om te wonen. Nadat Jezus deze fundamentele menselijke behoeften heeft geïdentificeerd, zegt hij: "Uw hemelse Vader weet dat u al deze dingen nodig hebt." (Matteüs 6:25-32). Vervolgens maant hij: "Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid." (vers 33). Het woord "zoeken" komt van een Grieks woord dat "verlangen" betekent. Het woord "eerst" heeft de betekenis van "eerst in tijd, plaats en belangrijkheid".

De les van Jezus is dat het verlangen en de eerste prioriteit van de christen "het koninkrijk van God" moet zijn en de mogelijkheid om mede-erfgenaam van Christus te zijn in dat koninkrijk. Apostel Paulus beschrijft dit als "mede-deelgenoten van een hemelse uitnodiging". (Hebreeënen 3:1). Deze glorieuze uitnodiging is om "erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus te worden; indien wij met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden." Romeinen 8:17

Laten we ons daarom geen zorgen maken over de behoeften van morgen. Nadat we ons deel hebben gedaan, moeten we alles in Gods handen leggen, wetende dat 'voor hen die God liefhebben, alle

dingen meewerken ten goede voor hen die volgens
Zijn voornemen geroepen zijn'. vers 28

Christus stierf voor ons

***Sleutelvers: "Als wij, toen wij nog vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van zijn Zoon, zullen wij, nu wij verzoend zijn, des te meer door zijn leven worden gered."
Romeinen 5:10***

***Geselecteerde tekst:
Romeinen 5:6-11***

In onze geselecteerde tekst legt de apostel Paulus uit dat God zijn grote liefde voor ons heeft getoond "doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren". (Romeinen 5:8). God „gaf zijn eniggeboren Zoon”, Jezus, die vrijwillig zijn volmaakte menselijke leven gaf als losgeld, of verlossingsprijs, voor de hele mensheid. Johannes 3:16,17; Johannes 10:17,18; 1 Timoteüs 2:5,6

Een duidelijk begrip van het losgeld, op basis van deze en andere schriftgedeelten, stelt ons in staat vele aspecten van Gods plannen en bedoelingen te begrijpen. Het herinnert ons er ook voortdurend aan dat er geen werken zijn die we zelf kunnen of zouden kunnen doen om het eeuwige leven te verkrijgen. De

apostel Paulus zegt: „Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof, en dat niet uit uzelf, e , het is een gave van God, niet uit werken, opdat niemand zou roemen.” Efeziërs 2:8,9

De apostel wijst ook op de hulpeloze toestand van de mensheid en dat we "zonder kracht" waren om onszelf van zonde en dood te redden (Romeinen 5:6). Hij wijst erop dat "door één mens [Adam] de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen" (vers 12). Paulus stelt verder dat "het loon van de zonde de dood is", maar niet eeuwige kwelling. Romeinen 6:23

Terwijl de hele mensheid zich in deze hopeloze situatie bevond, "stierf Christus voor de goddelozen" (Romeinen 5:6). De apostel benadrukt vervolgens dat "als door de overtreding van de ene [volmaakte mens, Adam] velen zijn gestorven, veel meer de genade van God en de gave door de genade van de ene mens [de volmaakte mens], Jezus Christus, overvloedig zijn geweest voor velen" (vers 15). Deze onverdiende "gave van God is het eeuwige leven door Jezus Christus, onze Heer" (Romeinen 6:23).

Paulus leert ons dat verzoening met God alleen mogelijk is door geloof in het bloed van Jezus' offer, het 'losgeld voor allen'. Hij schrijft: "Toen wij nog vijanden waren, zijn wij met God verzoend door de
december 2025

dood van zijn Zoon, ... door wie wij nu de verzoening hebben ontvangen." — Romeinen 5:10,11

Met deze status zijn we nu in de positie om de extra zegen te ontvangen van het begrijpen en waarderen dat er op dit moment een 'hemelse roeping' is, een 'hoge roeping van God'. (Hebreeëen 3:1; Filippenzen 3:14). Dit is beschikbaar voor degenen die door geloof Jezus aanvaardden als hun losgeld en de basis voor hun verzoening met God, en die bovendien alles toewijden aan het doen van de wil van God. Zij die „trouw zijn tot in de dood” zullen „de kroon des levens” ontvangen, dat wil zeggen onsterfelijkheid als geestelijke wezens. Zij zullen deel uitmaken van het „nieuwe Jeruzalem” en zullen de „bruid” vormen voor Gods geliefde Zoon. (Openbaring 2:10; 21:2,9). Samen met Christus, hun Hoofd, zullen zij als „priesters” dienen om de mensheid weer in harmonie met God te brengen in het koninkrijk. Openbaring 20:4,6

Laten we 'meer ijver' betrachten, zodat we onze 'roeping en uitverkiezing zeker kunnen maken' (2 Petrus 1:10). De apostel Paulus vermaant de volgelingen van de Heer: 'Als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, als wij tenminste met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. Want ik acht dat het lijden van deze tijd niet

opweegt tegen de heerlijkheid die in ons geopenbaard zal worden' (Rom. 8:17,18).

Geleid door Gods Geest

***Sleutelvers: "Want allen die door de Geest van God geleid worden, zijn zonen van God."
Romeinen 8:14***

***Geselecteerde tekst:
Romeinen 8:12-17***

In onze sleuteltekst gebruikt de apostel Paulus voor het eerst in zijn geschriften de uitdrukking "zonen van God". Hij verbindt hieraan een diepgaande eis: om als zoon van God te worden beschouwd, moeten we "geleid worden door de Geest van God".

Wat betekent het om door de Geest van God geleid te worden? Is het een persoonlijk of emotioneel gevoel dat we hebben? Onze veranderlijke gevoelens zijn geen betrouwbare graadmeter voor het hebben van Gods Heilige Geest. Bovendien zijn ze niet betrouwbaar om ons te leiden, omdat gevoelens grotendeels het resultaat zijn van onze natuurlijke neigingen en gemakkelijk kunnen veranderen op basis van uiterlijke omstandigheden.

Gevoelens mogen nooit worden verward met geloof. Toch is er een verband tussen geloof en een heilig

gevoel, vergelijkbaar met het verband tussen de wortel van een plant en haar bloem. Geloof is permanent, net zoals de wortel van een plant permanent in de grond zit. Gevoelens hebben als het ware hun 'seizoen', net als de bloemen van een plant. Net zoals de wortel van een plant niet in alle seizoenen bloemen voortbrengt, zo brengt geloof ook niet altijd een extase van gelukkige gevoelens voort.

Onze gevoelens en emoties kunnen wegzakken wanneer we fysieke pijn lijden, door armoede heen gaan of de dood van een dierbare meemaken. Toch kan ons geloof in God en zijn beloften standvastig blijven. Daarom moeten we Gods liefde en macht ten opzichte van ons niet alleen afmeten aan onze gevoelens. Als ons geloof gebaseerd is op de bijbelse belofte dat God onveranderlijk is, dan zullen ons christelijke leven en onze liefde gestaag stromen als een diepe rivier. (Maleachi 3:6; Jakobus 1:17). Het zal niet snel worden beïnvloed door een koude windvlaag, noch worden belemmerd door moedeloosheid.

Mozes liet zich niet leiden door zijn gevoelens of emoties toen hij aan de rand van de Rode Zee stond. Evenmin als Abraham toen hij Isaak offerde, of het Israëlijsche leger toen het zeven dagen lang Jericho omcirkelde. De apostel Paulus liet zich niet leiden

door zijn gevoelens, noch overhalen door die van de broeders in Caesarea, nadat hij had besloten dat het de wil van de Heer was dat hij naar Jeruzalem zou gaan, waar hem ongetwijfeld gevangenschap te wachten stond. Handelingen 21:8-14

God leidt ons niet door hoorbaar tot ons te spreken. Hij leidt en onderwijst ons echter wel door zijn geschreven Woord, de Bijbel, zijn "licht" en "waarheid". (Psalmen 25:4,5; 43:3; 119:105). De apostel Paulus schetst enkele aanwijzingen dat we door de Geest van God worden geleid. Streven we er dagelijks naar om 'niet naar het vlees te wandelen [Grieks: te leven, ons te gedragen], maar naar de Geest'? (Romeinen 8:4). Is onze geest voortdurend geïnteresseerd in 'de dingen van de Geest'? (vers 5). Spannen we ons, bijgestaan door Gods Heilige Geest, tot het uiterste in om 'de werken' van ons lichaam, inclusief al onze zondige neigingen, te doden? (vers 13; Kolossenzen 3:8,9). Als dat zo is, zijn dit aanwijzingen dat we door de Geest van God worden geleid.

Elders noemt de apostel nog meer bewijzen dat we door Gods Geest worden geleid. Als het ons doel is om meer vruchten van de Geest te ontwikkelen, "liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing", dan worden we geleid door de

Geest van God. (Galaten 5:22,23). Als we bereid zijn om de voetstappen van onze Meester te volgen, ongeacht de kosten of het lijden, dan zijn dit verdere aanwijzingen dat de Geest van onze alom liefhebbende Schepper ons leidt. Romeinen 8:17,18

Het werk van Elia - Bekering, hervorming en herstel

"Zie, Ik zal u de profeet Elia zenden vóór de komst van de grote en verschrikkelijke dag van de Heer: en hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot de vaders, opdat Ik niet kom en de aarde met een vloek sla."
Maleachi 4:5,6

De uitdrukking "grote en verschrikkelijke dag van de Heer" wordt in de Bijbel gebruikt om een tijd te beschrijven waarin God het menselijk ras niet langer zal toestaan om ongehinderd door Hem door te gaan met zijn egoïstische en zondige praktijken. De profeten spreken ook over deze periode als de "dag van de wraak van de Heer" en een "dag van wolken en dikke duisternis". (Jesaja 34:8; Joël 2:2). Jezus, die uit Daniël 12:1 citeert, beschrijft dit als een tijd van "grote verdrukking". Mattheüs 24:21,22

Een prototype van deze 'grote en verschrikkelijke dag van de Heer' kwam over het volk Israël in de verwoestende rampspoed die volgde op hun

ationale afwijzing van Jezus, hun Messias. Gedurende enkele honderden jaren nadat Maleachi, de laatste van de profeten uit het Oude Testament, zijn boodschap aan het Joodse volk had gebracht, waren er geen speciale aanwijzingen dat God bijzondere aandacht schonk aan de eigenzinnigheid van het volk; niet totdat Johannes de Doper verscheen, en na hem Jezus.

Door de bediening van deze twee dienaren van God werd Israël opgeroepen tot bekering en hervorming, maar slechts enkelen gaven gehoor aan deze oproep (Johannes 1:6-12). Johannes de Doper voorspelde dat het volk door het niet gehoorzamen aan deze oproep tot bekering en het niet aanvaarden van hun Messias, door een verschrikkelijke ramp zou worden getroffen.

Johannes richtte zich in het bijzonder tot de schriftgeleerden, Farizeeën en Sadduceeën en zei: "Adderengebroed! Wie heeft jullie gewaarschuwd om te vluchten voor de komende toorn? Breng vruchten voort die passen bij bekering. En denk niet dat jullie tegen jezelf kunnen zeggen: 'Wij hebben Abraham als onze vader. Ik zeg jullie dat God uit deze stenen kinderen voor Abraham kan verwekken. De bijl ligt al aan de wortel van de bomen, en elke boom die geen goede vruchten voortbrengt, zal worden omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop

jullie met water tot bekering. Maar na mij komt er iemand die machtiger is dan ik, wiens sandalen ik niet waardig ben te dragen. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur." Mattheüs 3:7-11

Zo wordt profetisch een "grote en verschrikkelijke dag van de Heer" beschreven, zoals die door Israël werd ervaren in de jaren 70-73 na Christus. Deze dag kwam over het volk als een manifestatie van Gods ongenoegen over de zonde en afgoderij van het volk, waarvan zij zich niet bekeerden, zelfs niet toen hun een laatste kans werd gegeven. De wraak van God die op deze manier werd getoond, resulteerde in de vernietiging van de natie en een verspreiding van het Joodse volk over de hele wereld, die bijna tweeduizend jaar zou duren.

De dag van benauwdheid voor Israël verbleekt echter in vergelijking met de grotere verdrukking die voor het einde van het Evangelietijdperk is voorspeld – een "tijd van benauwdheid, zoals er nog nooit geweest is sinds er een volk bestaat", die over de hele wereld komt (Daniël 12:1). Meer in het algemeen is deze grotere manifestatie van Gods wraak te wijten aan het ongebreidelde egoïsme van naties, leiders – zowel politieke als religieuze – en de samenleving in het algemeen. Zij hebben zich niet gehouden aan de rechtvaardige principes die in de Bijbel worden uiteengezet, noch hebben zij zich

gehouden aan de leer en het voorbeeld van Jezus, die de wet van de liefde predikte en naleefde. Mattheüs 22:37-40; Johannes 13:34,35

In plaats daarvan hebben veel mensen en hun leiders oorlogen, revoluties en allerlei soorten gewapende conflicten bevorderd en eraan deelgenomen. De meesten hebben hun vele afgoden aanbeden in plaats van God. Inderdaad, gedurende vele eeuwen leek het alsof God geen aandacht schonk. Maar nu is eindelijk de tijd gekomen dat Hij in actie komt, dat Hij ingrijpt in menselijke aangelegenheden, en het resultaat is een "tijd van benauwdheid", de "grote en verschrikkelijke dag des Heren".

Onze tekst verklaart dat vóór de komst van de 'dag des Heren' de profeet Elia zou worden gezonden om een hervormingswerk te ondernemen. Elke vrome Israëliet keek uit naar de komst van de beloofde Messias en naar de goddelijke regering die de profeten hadden voorspeld dat hij op aarde zou vestigen. Maar hier was blijkbaar nog een andere belangrijke persoonlijkheid, een 'profeet' die ook moest komen en een omvangrijk hervormingswerk moest volbrengen vóór de 'grote en verschrikkelijke dag van de Heer'.

Er was nog een andere persoonlijkheid, zoals de Israëlieten het begrepen, die in de geschriften van december 2025

Mozes was beloofd. In Deuteronomium 18:15-18 spreekt Mozes onder goddelijke inspiratie over een 'profeet, ... zoals ik', die het volk zou geven wat zij op Horeb verlangden, namelijk het einde van Gods 'stem' tegen hen, opdat zij zouden kunnen leven. Over deze grote man spraken de Israëlieten gewoonlijk als 'die profeet'.

Toen Johannes de Doper zijn bediening begon, stuurden de Joden priesters en Levieten om hem te ondervragen, met als doel te achterhalen wie hij beweerde te zijn. Johannes ontkende dat hij 'Christus', de Messias, was. Toen vroegen deze boodschappers: 'Bent u Elia?' - of Elia - met de profetie van Maleachi in gedachten. Johannes' rechtlijnige antwoord op deze vraag was: 'Ik ben het niet'. Toen vroegen de boodschappers: 'Bent u die profeet? En hij antwoordde: Nee.' Johannes 1:19-21

Wat betreft de vraag of Johannes de Doper de voorspelde Elia was, was zijn ontkennende antwoord aan de priesters en Levieten echter niet helemaal doorslaggevend. De engel die de geboorte van Johannes voorspelde, zei: 'Hij zal velen van de kinderen van Israël tot de Heer, hun God, bekeren. En hij zal voor Hem [Jezus, de zoon van God] uitgaan in de geest en kracht van Elia [Grieks voor Elia], om de harten van de vaders tot de kinderen te bekeren, en de ongehoorzamen tot de wijsheid

van de rechtvaardigen; om een volk gereed te maken voor de Heer." Lucas 1:16,17

Deze profetie identificeert Johannes de Doper niet definitief als de voorspelde Elia. Er staat alleen dat hij zijn bediening zou uitoefenen in de "geest en kracht" van Elia. De profeet Elia was onverschrokken en moedig geweest bij het uitvoeren van zijn hervormingswerk in Israël, en het was in dezelfde geest en kracht dat Johannes het volk tot bekering opriep. In veel opzichten leek het werk van Johannes op dat van Elia, en de moedige manier waarop hij het uitvoerde was zeker identiek.

Verwijzend naar Johannes de Doper zei Jezus tegen de menigte: 'Als jullie bereid zijn te aanvaarden wat ik zeg, dan is hij Elia, degene van wie de profeten hebben gezegd dat hij zou komen...' (Matteüs 11:14). Ook hier hebben we weer een voorwaardelijke identificatie van Johannes: 'Als jullie bereid zijn te aanvaarden wat ik zeg'. Wat Jezus bedoelde was dat Johannes voor degenen die door zijn bediening waren bereikt en hervormd, de belofde Elia was. Dit geeft aan dat het werk van hervorming dat in de profetie van Maleachi wordt beschreven, de sleutel is tot het begrijpen ervan, en niet een bepaald individu of bepaalde individuen die dat werk zouden kunnen uitvoeren of zich zouden kunnen verbinden om dat werk uit te voeren.

We gebruiken de uitdrukking "op zich nemen om uit te voeren" met opzet, want de profetie zelf impliceert de mogelijkheid van een aanvankelijke mislukking en legt uit wat de gevolgen van een mislukking zouden zijn: "opdat ik niet kom en de aarde met een vloek sla". (Maleachi 4:6). Met andere woorden, als het hervormingswerk, dat wordt beschreven als het terugbrengen van de harten van de kinderen tot de vaders en de harten van de vaders tot de kinderen, zou mislukken, dan zou er een grote vloek over de aarde komen, ogenschijnlijk als straf voor degenen die geen acht sloegen op de boodschap van de hervormer.

We zien hiervan een voorbeeld in het geval van Johannes de Doper en zijn bediening in Israël. Velen luisterden naar zijn oproep tot bekering en werden daardoor gezegend. De meerderheid van het volk deed dat echter niet. Omdat ze geen gehoor gaven aan de boodschap van Johannes, waren ze niet bereid om Jezus als hun Messias te aanvaarden en waren ze bereid en klaar om hem te kruisigen. In de uitvoering van Gods plan leidde dit tot een ramp voor het volk. Binnen slechts veertig jaar, en met medewerking van sommigen van degenen die Johannes hadden verworpen en om de kruisiging van Jezus hadden gevraagd, kwam de voorspelde straf. Dit was de verwoesting van hun tempel en de

stad Jeruzalem, en later de verstrooiing van de Joden over de hele aarde. Lucas 19:41-44; 23:20-23; Matteüs 23:27,38; 24:1,2

Voortdurende oproep tot bekering

Aangezien, zoals Jezus uitlegde, Johannes de Doper de voorspelde Elia was voor degenen die het konden ontvangen, en niet de Elia voor degenen die niet op zijn boodschap reageerden, is het duidelijk dat we de vervulling van Maleachi's profetie niet op de juiste manier kunnen zoeken in en door één enkel individu. De naam "Elia" wordt in de profetie veeleer gebruikt als symbool voor een werk dat vergelijkbaar is met dat van de oorspronkelijke Elia. Dit was een werk van hervorming dat tot bekering opriep, waarbij het volk van Israël werd opgeroepen om terug te keren naar hun God en zijn soevereiniteit over de natie te erkennen.

Het voorspelde werk van Elia zou dus een oproep aan het volk zijn om zich te bekeren, te hervormen en te erkennen dat het 'koninkrijk der hemelen' nabij was. (Matteüs 3:1,2). Johannes de Doper begon aan een dergelijk werk, maar het werd zeker niet met hem voltooid. In Matteüs 4:17 staat: "Vanaf die tijd [na de bediening van Johannes] begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het koninkrijk

der hemelen is nabij." Dit was dezelfde boodschap die eerder door Johannes was gebracht.

In Marcus 6:12 lezen we dat toen de discipelen van Jezus op pad gingen om te prediken, zij "verkondigden dat de mensen zich moesten bekeren". Nadat de Heilige Geest op Pinksteren op de kerk was neergedaald, werd de oproep tot bekering nog steeds gepredikt. In zijn preek op de Pinksterdag zei Petrus tegen zijn toehoorders: "Bekeert u en laat u dopen." (Handelingen 2:38). In een latere toespraak zei hij: "Bekeert u, ... en laat u dopen." (Handelingen 3:19). In zijn preek op de Areopagus zei Paulus dat de Heer nu "allen overal gebiedt zich te bekeren". (Handelingen 17:30). Toen Paulus zijn bediening aan koning Agrippa uitlegde, zei hij dat hij "eerst in Damascus, daarna in Jeruzalem en in heel Judea, en ook aan de heidenen predikte dat allen zich van hun zonden moeten bekeren en zich tot God moeten wenden en door hun goede daden moeten bewijzen dat zij veranderd zijn." Handelingen 26:20

Uit deze teksten blijkt duidelijk dat de oproep tot bekering werd voortgezet door Johannes de Doper, Jezus, de twaalf apostelen en zijn volgelingen door de eeuwen heen sinds Pinksteren. Dit was het voorspelde werk van Elia. Na zijn opstanding gaf Jezus zijn discipelen de opdracht om onder alle

volken het evangelie te gaan prediken. (Matteüs 28:19; Lucas 24:46-48). Dit impliceert duidelijk dat de boodschap van bekering en hervorming voortgezet moest worden door de bediening van de trouwe volgelingen van de Heer, de "kleine kudde" (Lucas 12:32). Zo is de profetie dat Elia zou komen vóór de "grote en verschrikkelijke dag van de Heer" vervuld gebleven. Dit is vooral duidelijk in de tijd waarin we nu leven, omdat de volgelingen van Christus op grote schaal hebben getuigd dat het 'koninkrijk der hemelen' nabij is en dat de zegeningen ervan spoedig zullen beginnen te stromen naar 'alle volken van de aarde'. Genesis 12:3; 22:18; Handelingen 3:25,26; Galaten 3:8

De wereld is nog niet bekeerd

Desondanks heeft de wereld in het algemeen door de eeuwen heen en ook nu geen acht geslagen op de boodschap van Elia over bekering en hervorming, net zoals Israël geen acht sloeg op Johannes de Doper. In plaats daarvan is de wereld doorgegaan met haar over het algemeen zondige, egoïstische levenswijze, zonder acht te slaan op de 'vloek' die ongebreideld menselijk egoïsme onvermijdelijk over alle volken zou brengen. Net zoals er een vloek over Israël kwam als gevolg van het uitblijven van bekering ten tijde van Jezus' eerste komst, zo

verkeert de huidige onbekeerde wereld ten tijde van Christus' tweede komst in nood en verdrukking.

De wereld is nog niet bekeerd door het evangelie. Duisternis bedekt nog steeds de aarde en 'diepe duisternis het volk' (Jesaja 60:2). Dit betekent echter niet dat de wereld nooit bekeerd zal worden en dat het voorspelde werk van Elia nooit succesvol zal zijn. Gods wijsheid heeft van tevoren bepaald dat het noodzakelijk zou zijn dat de mensheid door de "vloek" van de grote tijd van benauwdheid heen zou gaan om te erkennen dat alleen de rechtvaardige heerschappij van het komende Messiaanse koninkrijk erin kan slagen de goddelijke wil "op aarde, zoals in de hemel" te vestigen. (Matteüs 6:10). Nu we zien dat dit principe in vervulling gaat en de voorspelde 'vloek' over de wereld komt, kijken we vol vertrouwen uit naar de vestiging van het glorieuze koninkrijk van de Messias. Zijn koninkrijk zal de wereld verlichten en de mensen doen zeggen: 'Dit is onze God, op wie wij hebben gewacht, ... wij zullen blij zijn en ons verheugen in zijn redding. Jesaja 25:9

Een visioen van het koninkrijk

In het visioen van de Transfiguratie dat aan Petrus, Jakobus en Johannes werd getoond, krijgen we een verdere verduidelijking en bevestiging van de symboliek van Elia in de profetieën. (Matteüs 17:1-

13). In het laatste vers van het voorgaande hoofdstuk zei Jezus: "Er zijn sommigen hier die de dood niet zullen smaken voordat zij de Zoon des mensen zien komen in zijn koninkrijk." (Matteüs 16:28). In het volgende vers, het eerste van hoofdstuk 17 v, lezen we: "Zes dagen later nam Jezus Petrus en de twee broers, Jakobus en Johannes, mee en leidde hen naar een hoge berg om alleen te zijn." Dit was de berg van de Transfiguratie.

Toen Jezus zei dat sommigen van hen de dood niet zouden smaken voordat zij Hem in zijn koninkrijk zouden zien, bedoelde Hij duidelijk dat zij een visioen van het koninkrijk zouden krijgen, wat drie van hen slechts zes dagen later ook kregen. Dit was ook Petrus' begrip, want in het eerste hoofdstuk van zijn tweede brief spreekt hij over een overvloedige toegang tot het "koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus" (vers 11). Vervolgens voegt hij een paar verzen later toe over deze glorieuze hoop: "Wij zijn geen verzonnen fabels gevolgd toen wij u de kracht en de komst [Grieks: aanwezigheid] van onze Heer Jezus Christus bekendmaakten, maar wij waren ooggetuigen van zijn majesteit. Want hij ontving van God de Vader eer en heerlijkheid, toen er een stem tot hem kwam uit de voortreffelijke heerlijkheid: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik mijn welbehagen heb. En deze stem uit de hemel hebben

wij gehoord, toen wij met Hem op de heilige berg waren." 2 Petrus 1:16-18

Het is duidelijk dat Petrus, Jakobus en Johannes een visioen van het koninkrijk van Christus kregen, en het is veelzeggend dat zij in dit visioen Mozes en Elia samen met Jezus zagen. (Matteüs 17:3). Het was de manier waarop de Heer zei dat de profetieën over Elia en "die profeet", die "als Mozes" zou zijn, hun werkelijke en volledige vervulling zouden vinden in het Messiaanse koninkrijk. Andere schriftgedeelten onthullen dat dit Gods plan is.

Toen Petrus, geïnspireerd door dit visioen van het koninkrijk, zijn bekende preek hield over de 'tijden van herstel [Grieks: restauratie] van alle dingen', en eraan toevoegde dat dit was gesproken door 'de mond van alle heilige profeten van God sinds het begin van de wereld', haalde hij als een van zijn bewijsteksten de belofte aan die de Heer had gedaan om een groot profeet zoals Mozes op te wekken. (Handelingen 3:20-22). Petrus begreep dus dat de profetie in Deuteronomium 18:15-18 in vervulling zou gaan tijdens de „tijden van herstel van alle dingen”.

Op de berg der Verheerlijking zei Jezus dat Elia "inderdaad komt en alle dingen zal herstellen" (Matteüs 17:11). In deze uitspraak verwijst Jezus naar de uiteindelijke voltooiing van het werk van Elia

tijdens zijn koningschap en de daaruit voortvloeiende zegeningen voor alle families van de aarde.

Door Johannes de Doper werd een begin gemaakt met dit werk, maar hij werd door de meerderheid verworpen. Vervolgens werd Jezus verworpen en ter dood gebracht. Dit werk is sinds Pinksteren in het huidige tijdperk voortgezet, maar degenen die de boodschap verkondigen, zijn eveneens grotendeels verworpen en vervolgd. Pas wanneer het koninkrijk van Christus in macht en heerlijkheid is gevestigd, zoals zo levendig wordt beschreven in het visioen van de transfiguratie, zal het voorspelde werk van Elia eindelijk worden volbracht. Dan zullen Gods voorschriften op aarde worden hersteld en zal de hele mensheid, bevrijd van de veroordeling van Adam, uit de slaap des doods worden gewekt en de kans krijgen om in menselijke volmaaktheid te worden hersteld en voor eeuwig op de herstellende aarde te leven. Johannes 5:28,29; Romeinen 5:18,19; 1 Korintiërs 15:21,22

Twee fasen van het Koninkrijk

Vanuit een ander standpunt was het passend dat Mozes en Elia samen met Jezus werden getoond in dat wonderbaarlijke visioen van het koninkrijk. Mozes, als wetgever en profeet, en Elia, als hervormer in Israël, zijn passende symbolen voor

alle oude trouwe dienaren van God. Al deze geloofshelden waren vertegenwoordigers van God in de tijd voorafgaand aan de eerste komst van Christus. Zij hielden vast aan de beginselen van goddelijke gerechtigheid in een zondige wereld en leden en stierven omwille van de gerechtigheid. Toch was de wereld over het algemeen niet onder de indruk van hun aanwezigheid en bediening. Hebreëën 11:1-40

In het koninkrijk zal het echter anders zijn. Deze groep oude en trouwe dienaren van God zal dan uit de dood worden opgewekt en de menselijke vertegenwoordigers worden van de goddelijke Christus in de aardse fase van het koninkrijk. Dan zullen zij beloond worden door te zien dat datgene waarvoor zij stonden, op aarde zegeviert. Door de autoriteit en macht van "die profeet", Jezus, die groter is dan Mozes, zullen zij zien dat de kennis van de Heer de aarde vult "zoals het water de zee bedekt". (Jesaja 11:9; Habakuk 2:14). Dan zullen de rechtvaardigen niet meer worden vervolgd. Aan de andere kant zal hij „de smaad van zijn [Gods] volk wegnemen” (Jesaja 25:8).

God gebruikte Elia en zijn hervormingswerk om de oproep tot bekering en aanvaarding van de nieuwe Koning van de aarde - Christus - te symboliseren. We kunnen Elia dus terecht beschouwen als een

symbool voor het werk van Christus, samen met de trouwe, overwinnende 'kleine kudde' gedurende het Evangelietijdperk, vóór hun respectieve dood. De afgelopen tweeduizend jaar heeft de voortdurende boodschap van bekering en hervorming die aan de wereld wordt verkondigd, nog niet "het hart van de vaders tot de kinderen en het hart van de kinderen tot de vaders" gekeerd. De daadwerkelijke voltooiing van dit werk wacht op de vestiging van het koninkrijk van Christus in macht en grote heerlijkheid. Hoe mooi wordt dit getoond door de verschijning van Elia met Jezus in dat visioen van het koninkrijk.

Uniek in de ervaringen van de oorspronkelijke Elia was het feit dat hij aan het einde van zijn bediening van de aarde werd opgenomen. Hoewel hij niet daadwerkelijk naar de hemel van ging, suggereert en symboliseert zijn ervaring duidelijk het feit dat de grotere Elia-klasse, nadat zij hun trouw in het getuigen van het evangelie ongeacht de kosten hebben bewezen, in de opstanding tot hemelse heerlijkheid worden verheven om samen met Jezus deel te nemen aan de geestelijke fase van zijn glorieuze koninkrijk. Rom. 8:16,17; 2 Tim. 2:11,12; Openb. 20:6

In het visioen van de Transfiguratie zien we een prachtige weergave van de aardse en geestelijke fasen van het Messiaanse koninkrijk, waarin Jezus

zelf het hoogste Hoofd en Heerser zal zijn, de "Koning der koningen en Heer der heren". (Openbaring 19:16). Door middel van het koninkrijk zal het werk van Elia om de wereld met God te verzoenen uiteindelijk volledig en voor altijd worden volbracht. Wanneer dit werk voltooid is, na de duizendjarige regering van Christus, zal het koninkrijk worden overgedragen aan de hemelse Vader, opdat Hij 'alles in allen' zal zijn. Openbaring 20:6-15; 1 Korintiërs 15:25-28